

Forsl. t. Møntlov for Dansk Vestindien.

§ 15.

Kongen bestemmer det Tidspunkt, fra hvilket den nye Regningsenhed skal være gældende, og det Omfang, i hvilket dens fremtidige Anvendelse skal være paabudt. Enhver Omregning af Betalinger, være sig offentlige eller private, som ere fastsatte i dansk-vestindiske Dalere, sker saaledes, at 1 dansk-vestindisk Daler regnes lig 5 Francs.

§ 16.

Kongen bestemmer ligeledes det Tidspunkt, fra hvilket de i Henhold til nærværende Lov prægede Mønter skulle kunne benyttes som lovligt Betalingsmiddel. Endvidere bestemmer Kongen med mindst 6 Maaneders Varsel det Tidspunkt, da den i Dansk Vestindien nu gangbare Mønt skal ophøre at være lovligt Betalingsmiddel. Indtil det sidstnævnte Tidspunkt skal den nyere og den ældre Mønt kunne benyttes jævnsides som lovligt Betalingsmiddel, saaledes at 5 Francs skulle tages for 1 dansk-vestindisk Daler og omvendt.

Indtil de dansk-vestindiske Kreditbeviser inddrages, gælde ogsaa disse efter Forholdet 1 Daler lig 5 Francs.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Den ved Reskript af 4. April 1849 for Dansk Vestindien fastsatte Møntenhed er en vestindisk Daler (\$), inddelt i 100 Cents. Den vestindiske Dalers Værdi fastsattes saaledes, at 100 vestindiske Daler skulde være lig $156\frac{1}{4}$ Daler vestindisk Kurant. Forholdet mellem vestindisk Kurant og den daværende i Moderlandet gældende Mønt var ved Plakat af 22. August 1814 fastsat saaledes, at 100 Daler vestindisk Kurant skulde være lig 128 Rigsbankdaler Sølv. Herefter skulde altsaa den i 1849 indførte vestindiske Daler være lig 2 Rigsbankdaler Sølv eller, efter at Moderlandet fra 1. Januar 1875 antog Guldmøntfod, lig 4 Kroner Guld.

Den vestindiske Daler har imidlertid ingen Sinde været udmøntet som Hovedmønt. Den er kun en Regningsmønt, og dens virkelige Værdi er, uafhængig af den legalt fastsatte Værdi, bleven bestemt ved Kursforholdet til de i Omsætningen benyttede Møntsorter, der ved de vestindiske Kasser saavel som mellem Mand og Mand faktisk modtages som Ækvivalent for en vestindisk Daler. Allerede umiddelbart efter Reskriptet af 1849 blev dennes Værdi af Regeringen regnet $\frac{1}{16}$ under den lovmæssige; dette Regningsforhold er for Regeringens

Vedkommende forblevet opretholdt siden da, saaledes at der i Mellemregning mellem Statskassen og de vestindiske Kolonialkasser vedblivende regnes 1 vestindisk Daler = 3 Kr. 75 Øre ($106\frac{2}{3}$ \$ = 400 Kr.). Paa Øerne selv, saavel i Handel og Vandel som overfor de offentlige Kasser, er Værdien imidlertid en Del ringere, idet den dansk vestindiske Daler faktisk er lig den fra gammel Tid i Vestindien dominerende spanske Daler (Peso). En spansk Peso Guld var tidligere = $\frac{1}{16}$ Dublon = ca. $3\frac{2}{3}$ Kr. Udmøntningen af denne Møntsort er imidlertid ophørt, idet Spanien er gaaet over til Franc-Systemet, hvorefter den spanske Guld-Peso er bleven = 5 Francs = 3 Kr. 60 Øre. Ogsaa paa de danske Øer bestaar Guldmønten nu kun for en mindre Del af Dubloner, men for den overvejende Del af spansk Mønt præget i Overensstemmelse med Franc-Systemet, saaledes at en „Alfonso“ (25 Francs Guld) regnes lig 5 vestindiske Daler. Værdien af en vestindisk Daler maa følgelig nu siges at være 3 Kr. 60 Øre ($111\frac{1}{9}$ \$ = 400 Kr.).

Medens der, som anført, ikke for Dansk Vestindien er udmøntet nogen